CURS 2 Instrucțiuni

Pentru a putea controla fluxul unui program (ordinea în care se vor executa operațiile dorite), majoritatea limbajelor de programare folosesc *instrucțiuni de control*. Aceste instrucțiuni pot fi, de exemplu, *instrucțiuni de decizie* (cu ajutorul cărora se stabilește dacă o anumită operație se efectuează sau nu în funcție de o anumită condiție), *instrucțiuni repetitive* (cu ajutorul cărora se efectuează de mai multe ori o anumită operație) etc.

În limbajul Python nu există delimitatori pentru *blocurile de instrucțiuni* (cum sunt acoladele în limbajele C/C++), ci gruparea mai multor instrucțiuni se realizează prin indentarea lor în raport de instrucțiunea căreia i se subordonează.

În limbajul Python sunt definite următoarele instrucțiuni de control:

- **1.** *instrucțiunea de atribuire*
  - Spre deosebire de limbajele C/C++, atribuirea nu este un operator, ci este o instrucțiune!
  - Instrucțiunea de atribuirea poate avea următoarele forme:
    - atribuire simplă (x = 100);
    - atribuire multiplă (x = y = 100);
    - atribuire compusă (x, y, z = 100, 200, 300).
  - Două variabile se pot interschimba prin atribuirea compusă x, y = y, x!
  - O atribuire de forma x = x *operator* expresie poate fi scrisă prescurtat sub forma x *operator* = expresie, unde operator este un operator aritmetic sau pe biți binar. De exemplu, instrucțiunea x = x + y*10 poate fi scrisă prescurtat sub forma x += y*10.
  - În limbajul Python nu sunt definiți operatorii ++/-- din limbajele C/C++!
- 2. instrucțiunea de decizie / alternativă if
  - Instrucțiunea de decizie este utilizată pentru a executa o instrucțiune (sau un bloc de instrucțiuni) doar în cazul în care o expresie logică este adevărată:

```
if expresie_logică:
    instructiune
```

Exemplu (maximul dintre două numere):

```
a = int(input("a = "))
b = int(input("b = "))
maxim = a
if b > maxim:
    maxim = b
print("Maximul dintre", a, "si", b, "este", maxim)
```

• Instrucțiunea alternativă este utilizată pentru a alege executarea unei singure instrucțiuni (sau a unui bloc de instrucțiuni) dintre două posibile, în funcție de valoarea de adevăr a unei expresii logice:

```
if expresie_logică:
    instrucțiune_1
else:
    instrucțiune_2
```

Exemplu (maximul dintre două numere):

```
a = int(input("a = "))
b = int(input("b = "))
if a > b:
    maxim = a
else:
    maxim = b
print("Maximul dintre", a, "si", b, "este", maxim)
```

• Instrucțiunile alternative imbricate se pot scrie mai concis folosind instrucțiunea elif, așa cum se poate observa din exemplul următor:

```
a = int(input("a = "))
if a < 0:
    print("Strict negativ")
else:
    if a == 0:
        print("Zero")
    else:
        print("Strict pozitiv")</pre>
a = int(input("a = "))
if a < 0:
    print("Strict negativ")
elif a == 0:
    print("Zero")
else:
    print("Strict pozitiv")
```

- În limbajul Python nu este definită o instrucțiune alternativă multiplă, cum este, de exemplu, instrucțiunea switch din limbajele C/C++!
- 3. instrucțiunea repetitivă while
  - Instrucțiunea while este o instrucțiune repetitivă cu test inițial, fiind utilizată pentru a executa o instrucțiune (sau un bloc de instrucțiuni) cât timp o expresie logică este adevărată:

```
while expresie_logică:
    instrucțiune
```

Exemplu (suma cifrelor unui număr natural):

```
n = int(input("n = "))
aux = n
sc = 0
while aux != 0:
    sc = sc + aux % 10
    aux = aux // 10
print("Suma cifrelor numarului", n, "este", sc)
```

• În limbajul Python nu este definită o instrucțiune repetitivă cu test final, cum este, de exemplu, instrucțiunea do...while din limbajele C/C++!

4. instrucțiunea repetitivă for

• Instrucțiunea for este utilizată pentru a accesa, pe rând, fiecare element dintr-o secvență (de exemplu, un șir de caractere, o listă etc.), elementele fiind considerate în ordinea în care apar în secvență:

```
for variabilă in secvență: instrucțiune
```

Exemple:

```
sir = "test"
for c in sir:
    print(c, end=" ")

#Se va afișa: t e s t

lista = [1, 2, 3]
for x in lista:
    print(x, end=" ")

#Se va afișa: 1 2 3
```

• Pentru a genera secvențe numerice de numere întregi asemănătoare unor progresii aritmetice se poate utiliza funcția range([min], max, [pas]), care va genera, pe rând, numerele întregi cuprinse între valorile min (inclusiv) și max (exclusiv!!!) cu rația pas. Parametrii scriși între paranteze drepte sunt opționali, iar parametrul opțional pas se poate specifica doar dacă se specifică și parametrul opțional min. Dacă pentru parametrul min nu se specifică nicio valoare, atunci el va fi considerat în mod implicit ca fiind 0.

Exemple:

```
range(6) => 0, 1, 2, 3, 4, 5

range(2, 6) => 2, 3, 4, 5

range(2, 11, 3) => 2, 5, 8

range(2, 12, 3) => 2, 5, 8, 11

range(7, 2) => secvență vidă (deoarece 7 > 2)

range(7, 2, -1) => 7, 6, 5, 4, 3
```

5. instrucțiunea continue

• Instrucțiunea continue este utilizată în cadrul unei instrucțiuni repetitive pentru a termina forțat iterația curentă (dar nu și instrucțiunea repetitivă!), continuânduse direct cu următoarea iterație.

Exemplu:

```
for i in range(1, 11):
    if i%2 == 0:
        continue
    print(i, end=" ")
#Se va afișa: 1 3 5 7 9
```

6. *instrucțiunea* break

• Instrucțiunea break este utilizată în cadrul unei instrucțiuni repetitive pentru a termina forțat executarea instrucțiunii respective.

Exemplu: Se citește un șir de numere care se termină cu valoarea 0 (care se consideră că nu face parte din șir, ci este doar un marcaj al sfârșitului său). Să se afișeze suma numerelor citite.

```
s = 0
while True:
    x = int(input("x = "))
    if x == 0:
        break
    s += x
print("Suma numerelor citite: ", s)
```

Atenție, în acest program instrucțiunea s += x ar fi putut fi scrisă și înaintea instrucțiunii if fără a-i afecta corectitudinea! Totuși, în alte cazuri (de exemplu, dacă s-ar fi cerut produsul numerelor citite), acest lucru ar fi dus la afișarea unui rezultat eronat!

7. *instrucțiunea* else

• Instrucțiunea else poate fi adăugată la sfârșitul unei instrucțiuni repetitive, instrucțiunile subordonate ei fiind executate doar în cazul în care instrucțiunea repetitivă se termină natural (condiția dintr-o instrucțiune while devine falsă sau o instrucțiune for a parcurs toate elementele unei secvențe), ci nu din cauza întreruperii sale fortate (utilizând o instrucțiune break).

Exemple:

a) Se citește un șir format din n numere întregi. Să se verifice dacă toate numerele citite au fost pozitive sau nu.

```
n = int(input("n = "))
for i in range(n):
    x = int(input("x = "))
    if x < 0:
        print("A fost citit un număr negativ!")
        break
else:
    print("Toate numerele citite au fost pozitive!")</pre>
```

b) Să se afișeze cel mai mic număr prim cuprins între două numere naturale a și b sau un mesaj corespunzător în cazul în care nu există niciun număr prim cuprins între a și b.

```
a = int(input("a = "))
b = int(input("b = "))

for x in range(a, b+1):
    for d in range(2, x//2+1):
        if x % d == 0:
            break
```

8. *instrucțiunea* pass

 Instrucțiunea pass este o instrucțiune care nu are niciun efect în program (este similară unei instrucțiuni vide). Această instrucțiune se utilizează în cazurile în care sintactic ar fi necesară o instrucțiune vidă, deoarece în limbajul Python aceasta nu este definită.

Exemplu:

```
varsta = 10
if varsta <= 18:
    print("Junior")
elif varsta < 60:
    #nu prelucrăm informațiile despre persoanele
    #cu vârste cuprinse între 19 și 59 de ani
    pass
else:
    print("Senior")</pre>
```